

have draget frem, heller ikke for os skulle staa i første Linie, men i anden Linie, ved denne Sags endelige Gennemførelse; og saa tror jeg, at der er gjort Gavn ved, at det er draget frem, og saa kunne vi arbejde nogenlunde rolig videre i Sagen.

Naar jeg nu ledsager det foreliggende Forslag med nogle Bemærkninger, saa vil det ses, at der allerede er skrevet i vor Mindretalsbetænkning, at nogle af disse Ting ere Betæneligheder, som vi have fundet Anledning til at fremsætte, og som jeg ogsaa her vil gøre gældende, men som ikke skulle være afgørende i denne Sag; der er derimod enkelte andre Ting, som vi skulle lægge Vægt paa, og som vi i alt Fald synes, at Flertallet har handlet urigtig i at stille op paa denne Maade. Betænelighederne knytte sig navnlig til det første Lovforslag, Lovforslag A. om Ophævelse af de nuværende faste Ejendoms-skatter; der er jo her Tale om en fuldstændig Ophævelse af disse Skatter, saaledes at de blive afløste af en Ejendoms-skyld. Jeg fremhæver her udtrykkelig, at dette for mig ogsaa vil komme til at staa i anden Linie; der kan være forskellige Meninger om, hvad der i saa Henseende er retfærdigt, men dette bør ikke være det vigtigste i dette Øjeblik; det griber ikke ind i Hovedpunkterne i Sagen. Naar jeg derfor siger, at jeg meget kan anerkende Ønskeligheden af, at man kommer bort fra de faste Skatter og over til en Ejendoms-skyld, saa er dette jo, fordi ogsaa jeg ved, at baade i Byerne og paa Landet er der Misfornøjelse med den Maade, hvorpaa disse faste Ejendomme for Tiden ere beskattede, og kan der stilles noget andet i Stedet, er det godt. Jeg synes kun ikke — deri er jeg uenig med, hvad den ærede Ordfører udtalte i Dag — at det gælder om at gøre det nu. Jeg kan ikke se, hvorfor det gælder om at gøre det nu. Jeg synes, at hvis man ikke bryder for meget ind i det bestaaende, vilde der blive Tid til at gøre det ny paa en anden og bedre Maade, uden at det derfor forskærtes, og jeg vilde derfor foretrække, at det ikke sker nu. Jeg synes altsaa, at der er Grund til at arbejde hen til noget saadant, men man maa ikke tro, at fordi man nu er misfornøjet med det, man har, vilde alle blive glade, om vi fik Ejendomsskyld i Stedet for det, som vi nu have. Den ærede Ordfører sagde, at det er godt, at alle Ejendomme beskattes efter deres Værdi, men, føjede han til, det gælder at finde Værdien. De Herrer skulle nok faa at se, at naar denne saa attraaede Ejendoms-

skyld føres ud i Livet, vil der blive megen Misfornøjelse med, at den ene Ejendom vurderes paa den Maade, den anden Ejendom paa den, ligesom der i Kjøbenhavn vil blive Misfornøjelse med, at man griber ind i en Beskatning, der paalægges efter visse ensartede Regler i Bygningsloven, og i Stedet for den sætter en ganske anden Beskatning efter Ejendommens Værdi. At der maa arbejdes derhen til, er jeg altsaa enig i, men at det sker nu paa en Studs, er jeg i Tvivl om er rigtigt, men jeg erkender altsaa, at der kan være god Føje til at tænke derpaa.

Paa den anden Side vil man ikke fortænke Mindretallet i, at den Tanke er kommen frem hos adskillige af dets Medlemmer, at dette, paa en Gang at reformere og bortskaffe de gamle Skatter, har sine Betæneligheder. Jeg skal saa meget mindre komme dybere ind paa dette Spørgsmaal, som jo Landstinget egentlig hidtil har staaet paa dette Standpunkt. Men jeg vil dertil føje den Bemærkning, at jeg dog anser det for tvivlsomt, om den Ophævelse af Skatterne, som det ærede Flertal foreslaar, vil være saa betydelig billigere for Grundejerne, som der siges. Hvorledes det vil virke for den enkelte, er det umuligt at sige; hvad det gælder om, er, hvilket det samlede Beløb af Skatterne bliver. Flertallet har der i Betænkningen, Tillæg B., Sp. 703—704, gjort Regnestykket saaledes op, at da nu Gammelskatten, Land- og Ligningsskatten osv. udgør 6,476,000 Kr., og da den ny Ejendomsskyld, beregnet efter 1,2 pro mille, opgøres til 2,925,000 Kr., saa skulde Hartkornet faa en Lettelse af 3,551,000 Kr. Dertil maa føjes, at naar Landejendomsbesidderne skulle møde med deres Skat paa Amtstuen, skulle de møde med adskilligt mere end disse 3,551,000 Kr., thi de skulle ogsaa møde med de 0,8 pro mille, som de skulle betale i Ejendomsskyld. Det, at man siger til dem, at de, naar de skulle betale deres Renter, kunne trække 2 pCt. fra i disse Renter, hjælper ikke til, at de beholde disse 0,8 pro mille i Lommen, og, som den ærede Ordfører sagde, det gælder om at bevare Pengene i Lommen. Hvorledes det vil gaa, naar Landejendomsbesidderne skal trække disse 2 pCt. fra i Rente, har jeg nu lidt Tvivl om, men det kommer jeg til senere, naar jeg kommer til at tale om Indkomstkildebeskatningen. Men Landejendomsbesidderne skulle altsaa foruden de 2,925,000 Kr. betale 1,600,000 Kr. til, som er 0,8 pro mille af deres Ejendommens Værdi.